

FaVU VUT v Brně
Rybářská 125/13/15
603 00 Brno

**Oponentský posudek závěrečné bakalářské práce
Jan Pražan, Ateliér Malba 2**

Jan Pražan se dlouhodobě vyjadřuje náročným typem malby. Jeho podstatou není bezduché reprodukování fotografického obrazu nebo jednoduchý konceptuální princip, ale důsledné propojení jazyka malby, odvozeného z vlastností použitých materiálů, a subjektivního tvůrčího prožitku. Jinými slovy je ideálním představitelem Mainerovy školy, jejíž žáci se živelně a s plným nasazením promalovávají k vyjevení chaosu světa i vlastní duše.

Práci Jana Pražana jsem poslal před několika měsíci. Jeho nynější bakalářské obrazy navazují na díla z poslední klauzury. Inteligentně v nich propojil radost z formování malířských ploch a komiksem ovlivněnou štetcovou kresbu, která účinně sjednotila barevný zmatek malířského podkladu. Oproti předchozím letům se Pražan barevně ukáznil, což mu podle mého názoru prospělo. Avšak k vlastním bakalářským dílům:

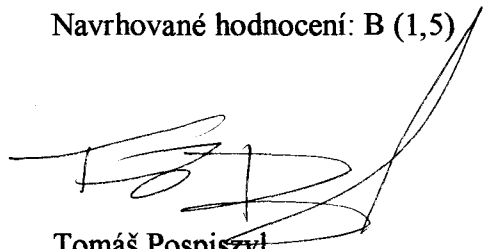
Dva čtvercové obrazy, oba o rozměrech 240 x 240 cm, jsou ambiciózní nejen svým formátem, ale i zpracováním. Ten červený vysloveně doplácí na odvahu zvolit si za jeho základní barvu právě červenou. V kombinaci se žlutou se malba propadá do plochosti, připomíná groteskní, ne příliš šťastnou polohu divoké malby 80. let a v celku obrazů může působit zavádějícím dojmem. Oproti tomu je fialová malba stejných rozměrů nesena v daleko úspěšnějším akordu fialové a bílé, doplněná sigmatickou figurou v černé barvě. Krásná malba!

Menší dvoudílný obraz s vyškabávanou kresbou se pokouší o podobnou kombinaci výtvarných jazyků jako zmiňované klauzurní díla. Zde to, snad díky formátu, to tolik nevyšlo, i když jde stále o skvělý výkon, snad trochu handicapovaný rozpačitě pojatou tmavě modrou plochou. Horizontální krajina s motivem bříz je ukázkou mistrovského zvládnutí malby: autor účinně pracuje s detailem definovaným pomocí vlastností barevné skvrny, pracuje s efektním kontrastem podkladové modři, černé, bílé i zlatavé barvy. Pozor, může to vést až k Pastrňákovskému akademismu! Obraz navíc není bezduchou technickou exhibicí, ale v divákovi vyvolává silnou emocionální odezvu.

Náročná bude instalace všech těchto navazujících, avšak nesnadno spojitelných obrazů do jedné instalace. Na tu se bohužel nemohu podívat osobně. Na dálku však doufám, že student využije moudrost pořekadla „méně někdy bývá více“. A vymyslí způsob, jak velká plátna spojit se svými drobnými kolážovými obrazy, které mu byly nejen zdrojem poznání možné kompozice obrazu, ale představují samostatná umělecká díla.

Doufám, že Pražan využije nastávající léta jako výzvu, jak udržet a zlepšovat svůj projev.

Navrhované hodnocení: B (1,5)

Tomáš Pospiszyl
Centrum audiovizuálních studií FAMU
Smetanovo nábřeží 2
116 65
tomas.pospiszyl@famu.cz

V Praze, 30.5.2010